

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Martina Láníčka a JUDr. Petra Hluštíka Ph.D., ve věci

žalobce: **A.C.**
zastoupený advokátem Mgr. Marianem Babicem
sídlem Nákladní 3002/2, 746 01 Opava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 1191/40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2019, č. j. KUOK 131071/2018, ve věci
záznamu bodů v registru řidičů

takto:

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 4. 1. 2019, č. j. KUOK 131071/2018, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení předmětu řízení

1. Žalobou doručenou soudu dne 8. 1. 2019 se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouc ze dne 5. 9. 2018, č. j. SMOL/213276/2018OARMV/DPD/Bat a řízení bylo zastaveno. Zrušeným rozhodnutím Magistrátu města Olomouce byly podle ustanovení § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jako neodůvodněné zamítnuty námitky žalobce, a provedené záznamy 3 bodů ke dni 13. 3. 2013 a 3 bodů ke dni 28. 9. 2011 potvrzeny.

II. Žalobní body

2. Žalobce napadá názor žalovaného, podle kterého lze provedení záznamu bodů v registru řidičů v řízení o námitkách podle ustanovení § 123f zákona o silničním provozu přezkoumávat pouze do doby, než dojde k jejich odečtu postupem podle § 123e téhož zákona. Podle žalobce tento výklad vede k omezení řidičů a klade na ně nepřípustné nároky, protože právo podat námitky by bylo omezeno objektivní lhůtou a řidiči by museli stav bodů v registru pravidelně kontrolovat.
3. Takový názor žalovaného navíc nemá oporu v zákoně, neboť ten lhůtu k podání námitek nestanovuje a nehovoří o tom, že nelze podat námitky proti záznamům již odečtených bodů. Dřívější omezení, podle kterého bylo možné podat námitky jen proti těm záznamům, kterými bylo dosaženo počtu 12 bodů, byl ze zákona odstraněn. Takový závěr je navíc v rozporu se správní a soudní praxí. Žalovaný své závěry nezdůvodňuje a napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Žalobce je přesvědčen, že za situace, kdy záznamy již odečtených bodů mají vliv na konečný stav zápisu, je nutno zabývat se i námitkami proti těmto záznamům.
4. Podle žalobce žalovaný dále nesprávně rozhodl o zastavení řízení s odkazem na ustanovení § 66 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Tímto postupem však lze zastavit pouze řízení zahájené z moci úřední, a to pro skutečnost, která nastala až po zahájení takového řízení. V žalobcově případě se přitom jedná o řízení zahájené na návrh (řízení o námitkách podle ustanovení § 123f zákona o silničním provozu), přičemž žalovaný jako důvod zastavení uplatnil odečtení bodů, ke kterému došlo již před zahájením řízení o námitkách.
5. Okrajově žalobce dodává, že argumentace žalovaného o tom, že požadavky na popis místa spáchání v rozhodnutí nebyly v roce 2013 totožné, jako v roce 2018 je absurdní. Žalobce v řízení poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 28. 7. 2016, č. j. 22 As 109/2016-32, který se náležitostí popisu místa zabýval, předmětná právní úprava náležitostí pokutového bloku však mezi lety 2013 a 2018 nebyla měněna. NSS obsah ustanovení interpretoval sice později, obsah bloku bez řádného vyplnění místa spáchání přestupku však neobstojí, a to bez ohledu na to, kdy byl vydán.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že žalobní námitky jsou obsahově totožné s námitkami odvolacími, se kterými se již v napadeném rozhodnutí vypořádal. Žalobce zaměňuje řízení o přestupku s řízením o námitkách proti záznamu v bodovém hodnocení řidiče.
7. Námitka, podle které se o zastavení řízení rozhoduje usnesením, je nedůvodná a na nyní projednávaný případ nedopadá. Žalovaný rozhodoval o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které nelze ukončit formou usnesení. Z ustanovení § 90 odst. 1 správního řádu vyplývá, že odvolací orgán dojde-li k závěru, že napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy nebo že je napadené rozhodnutí nebo jeho část nesprávné, zruší je a řízení zastaví. Této povinnosti žalovaný dostál.

IV. Zjištěný skutkový stav

8. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobci bylo dne 14. 6. 2018 doručeno Oznámení o dosažení 12 bodů včetně výpisu z bodového hodnocení řidiče. Dne 15. 6. 2018 podal žalobce písemné námitky, o kterých bylo následně zahájeno řízení. Ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí žalobce prostřednictvím svého zástupce uvedl, že považuje za neoprávněný záznam 3 bodů za údajný přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, který měl být spáchán dne 28. 9. 2011. V pokutovém bloku nebylo podle žalobce dostatečně určeno místo, ve kterém mělo dojít k překročení maximální povolené rychlosti. To bylo označeno názvem ulice, na které se však nachází různé úseky s maximální povolenou rychlostí. V případě žalobce tak mohlo jít i o přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, za který by měl být proveden záznam 2 bodů. Žalobce by tak dosáhl jen 11 bodů a postup podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu vedoucí k pozbytí řidičského oprávnění nebyl možný. Dále brojil žalobce proti záznamu 3 bodů za údajný přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, který měl být spáchán dne 13. 3. 2013, neboť v pokutovém bloku bylo uvedena jen obec. Žalobce dále brojil proti dalším zápisům, námitky proti nim však po doplnění dokazování vzal zpět. V rámci doplnění dokazování bylo zjištěno, že blok za přestupek ze dne 28. 9. 2011 byl skartován a na námitkách proti blokům ze dne 28. 9. 2011 a 13. 3. 2013 žalobce setrval. Ty správní orgán I. stupně svým rozhodnutím ze dne 5. 9. 2018 zamítl a zápisy potvrdil.
9. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, kde dále namítal, že z odůvodnění rozhodnutí není zřejmé, na základě čeho dospěl správní orgán I. stupně k závěru o správnosti zápisu bodů na základě skartovaného bloku. Dále žalobce odkázal na rozhodnutí NSS sp. zn. 2 As 109/2016. Žalobce uvedl, že nebyla vypořádána jeho námitka o tom, že oba napadené bloky nepodepsal. Žalovaný podané odvolání zamítl jako nedůvodné, pro jiné důvody však napadené rozhodnutí zrušil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný odkázal na znění § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu a uvedl, že správní orgán zamítnutím námitek proti záznamu bodů ke dni 28. 9. 2011 a 13. 3. 2013 nepostupoval správně. Podle žalovaného došlo u záznamu 3 bodů ke dni 28. 9. 2011 k odečtu 4 bodů dne 4. 2. 2013 a u záznamu 3 bodů ze dne 13. 3. 2013 k odečtu 4 bodů dne 28. 8. 2016. Rozhodnutí o námitkách tak podle žalovaného bylo zcela bezpředmětné, protože body za tyto přestupky byly již odečteny.
10. Nad rámec výše uvedeného k pokutovému bloku ze dne 13. 3. 2013 žalovaný uvedl, že v roce 2013 nebyly požadavky na popis místa spáchání přestupku totožné jako v roce 2018. K pokutovému bloku ze dne 28. 9. 2011 žalovaný dodal, že ač došlo ke skartaci bloku, žalobce nevyužil opravných prostředků v blokovém řízení ani neuplatnil námitky

proti zápisu bodů před jejich odečtem, nesprávnosti záznamu se tak proto nelze domáhat a uvádět nové skutečnosti. V závěru rozhodnutí žalovaný uvedl, že odpadl důvod řízení, jelikož námitky se týkaly záznamu bodů, které ještě před Oznámením o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení byly odečteny, nastal důvod pro postup podle ustanovení §66 odst. 2 správního řádu. Protože tak neučinil správní orgán I. stupně, rozhodl žalovaný podle ustanovení § 90 odst. 1 správního řádu a napadené rozhodnutí zrušil a s odkazem na ustanovení §66 odst. 2 správního řádu řízení zastavil.

V. Právní posouzení

11. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
12. Jako důvodnou shledal soud námitku žalobce týkající se přezkoumatelnosti záznamu bodů, které již byly odečteny, právní názor žalovaného v této věci totiž nemá oporu v relevantních zákonných ustanoveních. Z účinného znění § 123f zákona o silničním provozu vůbec nevyplývá jakékoliv časové omezení pro uplatnění námitek. Jak navíc žalobce správně poznamenal, obdobné omezení možnosti podat námitky jen proti zápisům, kterými bylo dosaženo 12 bodů, bylo ze zákona o silničním provozu odstraněno. Tuto svou úvahu o nemožnosti přezkumu takového záznamu žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak neodůvodňuje.
13. Krajský soud odkazuje na rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74, na který sám žalovaný v napadeném rozhodnutí upozorňuje a cituje z něj relevantní pasáže. V rozsudku se ve vztahu k nyní projednávané věci zejména uvádí: „Nelze však akceptovat názor, že v námitkovém řízení nemůže být posuzováno nic jiného, než zda existovalo příslušné oznámení o spáchaném přestupku a zda odpovídá počet zaznamenaných bodů. Nejvyšší správní soud má za to, že správní orgán nemůže pominout zabývat se tvrzením, že se řidič přestupku vůbec nedopustil. Úspěch při prokázání takového tvrzení totiž vylučuje záznam bodů. ... Nejvyšší správní soud však dále zdůrazňuje, že tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.“ Zejména v případě přestupku ze dne 13. 3. 2013 žalobce v průběhu celého správního řízení konstantně tvrdil, že se dopustil jiného přestupku, než za který byly body zapsány (jak je popsáno v odst. 7 tohoto rozsudku), a měly mu tak být zapsány 2 body místo 3. V tomto konkrétním případě by taková okolnost, pakliže by se ukázala být pravdivou, vedla k tomu, že by ke dni 14. 6. 2018, kdy mu bylo doručeno oznámení o dosažení 12 bodů, ve skutečnosti dosáhl pouze 11 bodů, jak vyplývá z výpisu z bodového hodnocení řidiče. Krajský soud proto dospěl k závěru, že výše citovaná judikatura tak dopadá i na tento případ, neboť žalobcem uplatněná a relevantně argumentačně podložená námitka spáchání přestupku s nižším bodovým ohodnocením má pro žalobce v případě jejího potvrzení stejný následek jako námitka nespáchání přestupku.
14. Ačkoliv žalovaný ve vyjádření k žalobě tvrdí, že o zastavení řízení nerozhodoval podle ustanovení § 66 odst. 2 správního řádu, ale podle ustanovení § 90 odst. správního

řádu, z výrokové části napadeného rozhodnutí a jeho odůvodnění vyplývá opak. Ve výroku rozhodnutí žalovaný uvádí: „Podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu se rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru agendy řidičů a motorových vozidel ze dne 05. 09. 2018, č. j. SMOL/213276/2018/OARMV/DPD/Bat, **ruší a řízení o námitkách se s odkazem na § 66 odst. 2 správního řádu zastavuje.**“ V nyní projednávané věci je tak nutné vyhovět i námitce žalobce, že postup podle ustanovení § 66 odst. 2 není možný, a to ani pro správní orgán I. stupně. Dotčené ustanovení se vztahuje toliko na řízení zahájené z moci úřední. Řízení o námitkách podle ustanovení § 125f odst. 1 je však podle ustanovení § 44 správního řádu řízením o žádosti. Dále se nelze ztotožnit ani se závěrem žalovaného, že odečtením bodů odpadl důvod řízení. K odečtu bodů došlo ještě před zahájením samotného řízení o námitkách, kdežto odpadnutím důvodu podle ustanovení § 66 odst. 2 správního řádu se rozumí situace, která nastává až v průběhu řízení již zahájeného. Pro úplnost krajský soud dodává, že v dané věci nelze zvažovat ani postup podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. g). Toto ustanovení se týká rozhodovací činnosti správního orgánu I. stupně, nikoliv žalovaného a z výše uvedené argumentace uvedené v odst. 11 tohoto rozhodnutí je navíc zjevné, že odečtem bodů nezaniká možnost uplatnit proti zápisům námitky, nedochází tak k zániku předmětu řízení.

15. Pokud se jedná o námitky směřující k odůvodnění napadeného rozhodnutí (více odst. 5 tohoto rozsudku) ve vztahu k jednotlivým namítaným zápisům, soud konstatuje, že v napadeném rozhodnutí provedené vypořádání odvolacích námitek nebylo nosným důvodem pro zamítnutí odvolání a zastavení řízení. Na tuto skutečnost ostatně sám žalobce v žalobě poukazuje. Soud se proto těmito námitkami dále nezabýval.

VI. Závěr a náklady řízení

16. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí vykazuje vady spočívající v nepřezkoumatelnosti a porušení ustanovení o řízení, a tudíž je dán důvod pro jeho zrušení podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) a c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“); soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť účastníci řízení projevili souhlas s rozhodnutím soudu bez nařízení jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s.
17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce byl v řízení procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a)	zaplacený soudní poplatek	3 000 Kč
b)	náklady právního zastoupení advokátem	
b)	odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:	§ 7, § 9 odst. 4 písm. d)
1)	příprava a převzetí věci	§ 11 písm. a) a d)
2)	sepis žaloby	odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.
b)	paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní pomoci	6 200 Kč

vypočtených pod písm. II)	§ 13 odst. 3	
	vyhl. č. 177/1996 Sb.	600 Kč
γ) Daň z přidané hodnoty 21%	§ 57 odst. 2 s. ř. s.	1 428 Kč
<i>Celkem</i>		<i>11 228 Kč</i>

18. Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to podle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o. s. ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 5. listopadu 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu